

จากญี่ปุ่น

ฉบับที่ 1/2560

สมเด็จพระจักรพรรดิ
และสมเด็จพระจักรพรรดินีแห่งญี่ปุ่น
ทรงเสด็จเยือนประเทศไทย
ฉบับ : ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่น

สมเด็จพระจักรพรรดิและสมเด็จพระจักรพรรดินีแห่งญี่ปุ่นทรงเสด็จเยือนประเทศไทย

สมเด็จพระจักรพรรดิและสมเด็จพระจักรพรรดินีแห่งญี่ปุ่น ทรงเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศไทยระหว่างวันที่ 5-6 มีนาคม ที่ผ่านมา หลังจากเสร็จสิ้นพระราชกรณียกิจที่ประเทศ เวียดนาม เพื่อทรงประกอบพระราชกรณียกิจในการถวายความ อาลัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ในวันที่ 5 มีนาคม สมเด็จพระจักรพรรดิและสมเด็จพระ จักรพรรดินีแห่งญี่ปุ่นทรงเสด็จพระราชดำเนินมายังพระที่นั่ง ดุสิตมหาปราสาทในพระบรมมหาราชวัง เพื่อทรงร่วมในการพระ ราชพิธีบำเพ็ญพระราชกุศลพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระ ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในการนี้ทรงร่วมในการพระพิธีธรรม สวดพระอภิธรรมพระบรมศพแล้ว ทรงวางพวงมาลาถวายราช สักการะพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จาก นั้นเสด็จออกจากพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท ไปยังอาคารสำนัก ราชเลขาธิการ ทรงลงพระปรมาภิไธยและพระนามาภิไธยในสมุด แสดงความเสียพระราชหฤทัย จากนั้น เสด็จพระราชดำเนินไปยัง พระที่นั่งอัมพรสถาน เพื่อเข้าเฝ้าฯสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

พระราชวงศ์ไทยกับพระราชวงศ์ญี่ปุ่นมีการแลกเปลี่ยน

ความสัมพันธ์กันมาอย่างยาวนาน เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ของ ความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น จนสามารถกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับ ประเทศญี่ปุ่น นั้นมีรากฐานที่สำคัญมากจาก พระราชไมตรีระหว่าง พระราชวงศ์ไทยกับพระราชวงศ์ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นศูนย์รวมทางจิตใจของ ประชาชนทั้งสองประเทศ

ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2506 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เสด็จฯเยือน ประเทศญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการ จากนั้นในปีต่อมา สมเด็จพระ จักรพรรดิอากิฮิโตะและสมเด็จพระจักรพรรดินีมิจิโกะ ครั้นยังดำรง พระอิสริยยศเป็นมกุฎราชกุมาร เจ้าชายอากิฮิโตะ และเจ้าหญิงมิจิโกะ เสด็จเยือนประเทศไทย จากนั้น ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2534 สมเด็จพระจักรพรรดิอากิฮิโตะ และสมเด็จพระจักรพรรดินีมิจิโกะ แห่งญี่ปุ่น ทรงเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศไทยเป็นประเทศ แรกหลังจากเสด็จขึ้นครองราชย์ นอกจากนี้ ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2549 ทรงเสด็จเยือนประเทศไทยเพื่อทรงร่วมพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ภาพ : สำนักพระราชวัง

ภาพ : สำนักพระราชวัง

ภาพ : สำนักพระราชวัง

ภาพ : สำนักพระราชวัง

ภาพ : สำนักพระราชวัง

JAPAN

ภูมิภาคของประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่น มีลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะ มีลักษณะคล้ายคันธนู ตั้งอยู่บนมหาสมุทรแปซิฟิก ประเทศญี่ปุ่นประกอบด้วยเกาะหลัก 4 เกาะ ได้แก่ ฮอกไกโด ฮอนชู ชิโกกุ คิวชู และเกาะน้อยใหญ่ต่างๆ อีกประมาณ 7,000 เกาะ เรียงรายจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปจนถึงทิศตะวันตกเฉียงใต้ ด้วยระยะทางประมาณ 2,800 กิโลเมตร

โดยทั่วไป ประเทศญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 8 ภูมิภาค ได้แก่ ฮอกไกโด โตโฮกุ คันโต ชูบุ ชูโกกุ คิวชู และ คีวชู โดยใช้ปัจจัย เช่น ความเป็นมาทางด้านประวัติศาสตร์ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ของประชาชน และขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป ในการแบ่งพื้นที่แต่ละภูมิภาคออกจากกัน ในปัจจุบัน ประเทศญี่ปุ่น ประกอบด้วย 1 เมืองหลวง - กรุงโตเกียว และจังหวัดต่างๆ 46 จังหวัด รวมทั้งสิ้น 47 จังหวัด

ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะเรียงรายจากเหนือจรดใต้ ทำให้ประเทศญี่ปุ่นมีสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย และก่อให้เกิดสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติมากมายหลากหลายชนิดอาศัยอยู่ในแต่ละภูมิภาคต่างมีประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น นับตั้งแต่ ขนบธรรมเนียมทั่วไป เช่น ภาษาพูด การรับประทานอาหาร การดำเนินชีวิต ไปจนถึงประเพณีต่างๆ ซึ่งทำให้แต่ละภูมิภาคแตกต่างกันออกไป

ภูมิภาคฮอกไกโด

ภูมิภาคฮอกไกโด หรือ เกาะฮอกไกโด ตั้งอยู่บริเวณเหนือสุด ในบรรดาหมู่เกาะหลักทั้ง 4 ของประเทศญี่ปุ่น และยังเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศญี่ปุ่น มีสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่นๆในประเทศญี่ปุ่นอย่างมาก ในฤดูร้อนจะมีอากาศเย็นสบาย ส่วนในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นมาก ภูมิภาคฮอกไกโด มีเทือกเขาที่สลับซับซ้อน รวมไปถึง มีพื้นที่ป่าไม้ ภูเขาไฟมีพลัง แม่น้ำขนาดใหญ่ จึงทำให้เกิดวิวทิวทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงามและมีชื่อเสียง เช่น คาบสมุทรชิเรโทโกะ ซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของภูมิภาคฮอกไกโด ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี ค.ศ. 2005

คนญี่ปุ่นเริ่มเดินทางเข้าไปตั้งถิ่นฐานในภูมิภาคฮอกไกโด เพื่อทำการแลกเปลี่ยนค้าขายกับชนพื้นเมือง “ไอนุ” ในศตวรรษที่ 16 และนับตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 19 รัฐบาลเมจิได้เข้าทำการปฏิรูปพื้นที่ทั่วทั้งหมดของภูมิภาค

ในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี จะมีการจัดงานเทศกาลหิมะซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ณ “ซัปโปโร” เมืองหลวงของฮอกไกโด ซึ่งจะจัดแสดงประติมากรรมที่สร้างจากหิมะและน้ำแข็งที่สวยงามหลากหลายรูปแบบจำนวนมากมาย

©JNTO

ซัปโปโร

©JNTO

ชิเรโทโกะ

ภูมิภาคโทโฮกุ

ภูมิภาคโทโฮกุ ประกอบไปด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอาโอโมริ จังหวัดอาคิตะ จังหวัดอิวาเตะ จังหวัดยามางาตะ จังหวัดมียาจิ และจังหวัดฟุคุชิมะ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของภูมิภาคโทโฮกุ เป็นเทือกเขา ซึ่งล้อมรอบด้านตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศญี่ปุ่นไว้ทั้งหมด ประชากรรวมตัวอยู่ตลอดบริเวณแนวชายฝั่งทะเลญี่ปุ่น มหาสมุทรแปซิฟิก และบริเวณลุ่มน้ำต่างๆ ภูมิภาคโทโฮกุ มีช่วงฤดูร้อนสั้นและช่วงฤดูหนาวยาว ระหว่างทั้งสองช่วงเวลานั้น มีช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงที่สวยงาม เทือกเขาชิระกะมิ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ในจังหวัดอาโอโมริ และจังหวัดอาคิตะ เป็นแหล่งป่าไม้บีชที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี ค.ศ. 1993

เกษตรกรรมถือเป็นการผลิตที่สำคัญของภูมิภาคโทโฮกุ 65% ของพื้นที่การเกษตรของภูมิภาคเป็นทุ่งนา มีอัตราส่วน 1 ใน 4 พื้นที่ทุ่งนาทั่วทั้งประเทศญี่ปุ่น พื้นที่บริเวณ “มัทซึชิมะ” ในจังหวัดมียาจิ ประกอบไปด้วยเกาะเล็กๆน้อยๆมากกว่า 260 เกาะ ได้รับการยกย่องว่าเป็นสถานที่ที่มีวิวทิวทัศน์ที่สวยงามมากที่สุด 1 ใน 3 แห่งของประเทศญี่ปุ่น เทศกาลที่ยิ่งใหญ่และอุดมไปด้วยสีสันสวยงาม ถูกจัดขึ้นในภูมิภาคโทโฮกุ ช่วงฤดูร้อนทุกปี ประกอบไปด้วย เทศกาลเนะบุตะ ในจังหวัดอาโอโมริ เทศกาลคันโต จังหวัดอาคิตะ และเทศกาลเซ็นไดทานะบาตะ จังหวัดมียาจิ

มัทซึชิมะ (จังหวัดมียาจิ)

เทศกาลคันโต (จังหวัดอาคิตะ)

ภูมิภาคคันโต

ภูมิภาคคันโตประกอบไปด้วย 1 เมืองหลวง 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กุนมะ จังหวัดโทชิจิ จังหวัดอิบารากิ จังหวัดไซตามะ จังหวัดชิบะ กรุง โตเกียว และจังหวัดคานางะวะ

ภูมิภาคคันโต อยู่บริเวณด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะฮอนชู ครอบคลุมไปด้วย “ที่ราบคันโต” พื้นที่ราบที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศญี่ปุ่น โดยปกติมีสภาพภูมิอากาศที่อบอุ่น ฤดูกาลทั้งสี่ มีความแตกต่างอย่างชัดเจน ภูมิภาคคันโตนั้นประกอบไปด้วยเมืองสำคัญๆ เช่น กรุงโตเกียว เมืองโยโกฮาม่า เมืองคาวะซากิ จังหวัดไซตามะ และชิบะ เป็นต้น ซึ่งทำให้ภูมิภาคนี้มีจำนวนประชากรอยู่เป็นจำนวนมากที่สุด พื้นที่ระหว่างกรุงโตเกียว – เมืองโยโกฮาม่า ถือเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาค เป็นจุดศูนย์รวม ธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น

การเดินทางจากจุดศูนย์กลางของกรุงโตเกียวไปยังเมืองบิรารใช้ เวลาในการเดินทางเพียง 2 ชั่วโมง ทำให้ยังมีการพัฒนาและขยายเขต เมืองออกไปอย่างต่อเนื่อง กรุงโตเกียว เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ของบริษัทเอกชนขนาดใหญ่เกือบทั้งหมดภายในประเทศญี่ปุ่น บริษัทต่างชาติ สำนักงานใหญ่ของสำนักข่าว อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางทางการ ศึกษาอีกด้วย กรุงโตเกียวยังเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะศูนย์การทางด้าน วัฒนธรรมและความบันเทิงหลากหลายประเภท ตั้งแต่ศิลปะวัฒนธรรม ดั้งเดิมไปจนถึงศิลปะร่วมสมัย

©JUNTO กรุงโตเกียวยามค่ำคืน

©JUNTO สวนอิทซึยามะ (จังหวัดไซตามะ)

ภูมิภาคจูบุ

ภูมิภาคจูบุประกอบไปด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนิงาตะ จังหวัด โทยามะ จังหวัดอิชิกาวะ จังหวัดฟุกุอิ จังหวัดนางาโนะ จังหวัดยามานาชิ จังหวัดกิฟุ จังหวัดชิซึโอกะ และจังหวัดไอจิ

ภูมิภาคจูบุตั้งอยู่ตรงกลางของเกาะฮอนชูมีพื้นที่ติดทั้งมหาสมุทร แปซิฟิก และทะเลญี่ปุ่น ภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละพื้นที่ ทางด้านพื้นที่ฝั่งทะเลญี่ปุ่น เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีว่า มีหิมะตกหนัก ในขณะที่พื้นที่ฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก มีสภาพภูมิอากาศที่อบอุ่นตลอดทั้ง ปี “เจแปนแอลป์” ซึ่งประกอบไปด้วยภูเขาสูงชันจำนวนมากถูกร ครอบคลุมพื้นที่จากทิศเหนือไปสู่ทิศใต้ของภูมิภาค จนเรียกได้ว่าเป็น “หลังคาของประเทศญี่ปุ่น”

ภูมิภาคจูบุ ซึ่งมีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขา เป็นที่ตั้งของ “ภูเขาไฟฟูจิ” ภูเขาที่มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศญี่ปุ่น ภูเขาไฟฟูจิเป็น ภูเขาที่สูงที่สุดในประเทศญี่ปุ่น (3,776 เมตร) และได้รับความเคารพ นับถือในฐานะภูเขาศักดิ์สิทธิ์จากชาวญี่ปุ่น

นอกจากนี้ภูมิภาคจูบุยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอื่นๆอยู่ เช่น คาบสมุทรอิซุ ในจังหวัดชิซึโอกะ ซึ่งมีสภาพภูมิอากาศ อบอุ่นทั้งเขตร้อน มีชายหาดที่สวยงาม และจำนวนออนเซน (บ่อน้ำพุร้อน) จำนวนมาก

©JUNTO ชิราคาว่าโก (จังหวัดกิฟุ)

©JUNTO ภูเขาไฟฟูจิ (จังหวัดยามานาชิ)

ภูมิภาคคิงกิ

ภูมิภาคคิงกิประกอบไปด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดมิเอะ จังหวัดซึเกะ จังหวัดเกียวโต จังหวัดนารา จังหวัดโอซากา จังหวัดเฮียวโกะ และจังหวัดวากายามะ

ภูมิภาคคิงกิอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะฮอนชู ถือเป็นภูมิภาคที่สำคัญอันดับที่ 2 ในด้านอุตสาหกรรมการผลิต จังหวัดเกียวโต เมืองหลวงเก่าของประเทศญี่ปุ่น อยู่ในภูมิภาคนี้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ เมืองโอซากาและเมืองโกเบ จังหวัดเฮียวโกะ เมืองท่าที่สำคัญของประเทศญี่ปุ่น ยังเป็นศูนย์กลางด้านการค้าของฝั่งตะวันตก

เกียวโต เคยเป็นเมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น ในช่วง ค.ศ. 794 – 1868 มีศาลเจ้า วัด และสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่มีชื่อเสียงหลายแห่ง ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติของชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญ และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ใน ค.ศ. 1994

โอซากาศูนย์กลางด้านการเงินของด้านตะวันตกของประเทศญี่ปุ่น ศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมการผลิต นอกจากนี้ โอซากายังเป็นจุดเชื่อมต่อรถไฟความเร็วสูงชินคันเซน ซึ่งเดินทางระหว่างกรุงโตเกียวไปยังภูมิภาคกิวชูด้วย จึงถือเป็นจุดสำคัญยิ่งต่อการคมนาคม

หากกล่าวถึงภูมิภาค “คันไซ” โดยภาพรวม จุดศูนย์กลางจะอยู่ในเมืองโอซากา เกียวโต และโกเบ ใช้ในแง่มรดกทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ซึ่งมีความแตกต่างจากภูมิภาคคันโตอย่างชัดเจน เช่น ผู้คนที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคนี้จะใช้ภาษาท้องถิ่นคันไซ เป็นต้น ในขณะที่

“ภูมิภาคคิงกิ” ให้ในการแบ่งดินแดนด้านภูมิศาสตร์ อย่างเป็นทางการ

©JUNTO จังหวัดโอซากา ยามค่ำ

©JUNTO วัดนินนจิ (จังหวัดเกียวโต)

ภูมิภาคชูโงกุ

ภูมิภาคชูโงกุ ประกอบไปด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดโอคายามะ จังหวัดอิโรชิมะ จังหวัดโทโตริ จังหวัดชิมาเนะ และจังหวัดยามางุชิ

ภูมิภาคชูโงกุอยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกซึ่งอยู่ปลายสุดของเกาะฮอนชู มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นเทือกเขาพร้อมด้วยแอ่งน้ำเล็กๆ และที่ราบชายฝั่งจำนวนมาก พื้นที่ชายฝั่งภายในแผ่นดิน เป็นพื้นที่สำคัญในการอุตสาหกรรมและการค้าขาย อีกทั้งยังมีจำนวนประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นที่สุดในภูมิภาค มีนาข้าวขนาดใหญ่อยู่ตลอดที่ราบลุ่มของทะเลญี่ปุ่นและที่ราบลุ่มโอคายามะ ภูมิอากาศแห้งและอบอุ่นของพื้นที่ชายฝั่งภายในแผ่นดิน ยังเหมาะสำหรับการปลูกส้ม อีกด้วย

ศาลเจ้าอิทซึชิมะ หรือที่รู้จักกันในอีกชื่อว่า เกะมิมะจิมะ ในจังหวัดอิโรชิมะ ได้รับการยกย่องว่าเป็นจุดชมวิวยอดนิยมที่สวยงาม 1 ใน 3 แห่งของประเทศญี่ปุ่น “ประตูโทริอิ” ที่มีชื่อเสียงตั้งตระหง่านอยู่บริเวณอ่าว ศาลเจ้าอิทซึชิมะ ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก ในปี ค.ศ. 1996 นอกจากนี้ จังหวัดอิโรชิมะ และ จังหวัดนางาซากิ ในภูมิภาคกิวชู ได้ถูกระเบิดปรมาณู ในระหว่างช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 “โดมปรมาณู” ซึ่งตั้งอยู่ใกล้ๆสวนอนุสรณ์สันติภาพอิโรชิมะ ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก ในปี ค.ศ.1996 เช่นกัน

©JUNTO ศาลเจ้าอิซึชิมะ (จังหวัดชิมาเนะ)

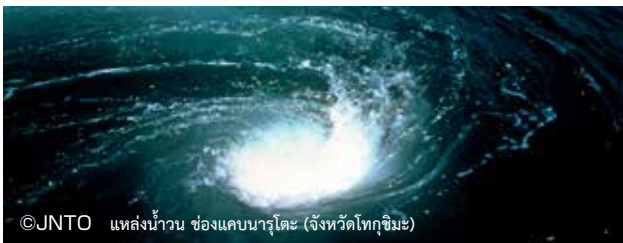

©JUNTO ศาลเจ้าอิทซึชิมะ (จังหวัดอิโรชิมะ)

ภูมิภาคชิโกกุ

เกาะชิโกกุ เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กที่สุดในบรรดาเกาะหลักทั้ง 4 เกาะของประเทศญี่ปุ่น ภูมิภาคชิโกกุ ประกอบไปด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดคางาวะ จังหวัดโทกุชิมะ จังหวัดโคชิ และจังหวัดเอฮิเมะ และเกาะบริวารเล็กจำนวนมากกระจายไปทั่วท้องทะเล ด้วยภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงชัน ทำให้การเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย มีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งจำนวนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ก็มีอยู่เพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาใหม่ๆ ได้กระจายมาถึงภูมิภาคชิโกกุ โดยผ่าน “สะพานเซโตะโอฮาชิ” ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างเกาะฮอนชูและเกาะชิโกกุ ทางด้านมหาสมุทรแปซิฟิกของเกาะชิโกกุมีลักษณะภูมิอากาศอบอุ่นทั้งเขตร้อน

ช่องแคบนารุโตะซึ่งเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดโทกุชิมะ กับเกาะอะวะจิชิมะในจังหวัดเฮียวโกะ เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายว่าเป็นแหล่งน้ำวนที่มีขนาดใหญ่

©JNTO แหล่งน้ำวน ช่องแคบนารุโตะ (จังหวัดโทกุชิมะ)

©JNTO สะพานเซโตะโอฮาชิ (จังหวัดคางาวะ)

ภูมิภาคกิวชูและโอกินาวา

เกาะกิวชู เกาะที่อยู่ใต้สุดในบรรดาเกาะหลักทั้ง 4 เกาะของประเทศญี่ปุ่น ประกอบไปด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฟูกูโอกะ จังหวัดซางะ จังหวัดนางาซากิ จังหวัดโออิตะ จังหวัดคุมาโมโตะ จังหวัดคาโงชิมะ และจังหวัดมิยาซากิ และเกาะเล็ก ๆ อีกมากกว่า 1,400 เกาะ ภายในเกาะกิวชูมีเทือกเขาที่ราบลุ่มตลอดชายฝั่ง ภูเขาไฟ และบ่อน้ำพุร้อน มีลักษณะภูมิอากาศอบอุ่นทั้งเขตร้อน

สถานีรถไฟฮากาตะ ในจังหวัดฟูกูโอกะ เป็นสถานีปลายทางของรถไฟความเร็วสูงชินคันเซน สายคันโย สถานีที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น เมืองเบปปุ ในจังหวัดโออิตะ ซึ่งเป็นเมืองตากอากาศที่มีชื่อเสียงในเรื่องบ่อน้ำพุร้อน ภูเขาไฟอะโซะ ในจังหวัดคุมาโมโตะ และภูเขาไฟซากุระจิมะ ในจังหวัดคาโงชิมะ เป็นต้น

โอกินาวา ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ กว่า 60 เกาะ อยู่ห่างไปทางใต้จากเกาะกิวชู โอกินาวา ซึ่งในอดีต เรียกว่า อาณาจักรริวกิว เป็นอาณาจักรที่มีเอกราชจนถึงศตวรรษที่ 17 มีการพัฒนาสำเนียงภาษาและขนบประเพณีวัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลัก เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศอบอุ่นตลอดทั้งปี จึงเป็นสถานที่ที่ผู้คนนิยมมาเล่นกีฬาทางทะเล

©JNTO ภูเขาไฟอะโซะ (จังหวัดคุมาโมโตะ)

©JNTO ท้องทะเลของโอกินาวา

©JNTO ภูเขาไฟซากุระจิมะ (จังหวัดคะงะชิมะ)

เทศกาลของประเทศญี่ปุ่น

“เทศกาล” มีความหมายว่า การมอบถวายเพื่อขอบคุณพรจากธรรมชาติ และแสดงความยำเกรงต่อพลังของธรรมชาติ จึงจัดเทศกาลเพื่อแสดงถึงการเคารพเชื่อฟัง การบูชาและขอพรจากเทพเจ้าให้เกิดสันติสุข ในงานเทศกาลสะท้อนถึงจิตใจที่แสดงความขอบคุณ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความบริสุทธิ์ และการเคารพต่อธรรมชาติ เทศกาลเป็นรากฐานของสังคมญี่ปุ่น ซึ่งคนรุ่นก่อนได้สร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญไว้และส่งมอบวัฒนธรรมพื้นบ้านเหล่านั้นให้กับคนรุ่นต่อไป จากญี่ปุ่นในฉบับนี้จะขอแนะนำเทศกาลทั้งดงามของประเทศญี่ปุ่นในแต่ละภูมิภาค

เทศกาลโอริโนเอนะ

สถานที่: จังหวัดชิมาเนะ ภูมิภาคชูโงกุ

วันที่จัดงาน: ในรอบ 10 ปี จัด 1 ครั้ง ครั้งต่อไปมีกำหนดการจัดในปี พ.ศ. 2562

1 ใน 3 เทศกาลแห่งเรือขนาดใหญ่ของประเทศญี่ปุ่น ใน 10 ปี จะจัดงานเทศกาลนี้เพียง 1 ครั้ง ในงานเทศกาลมีขบวนแห่เรือขนาดใหญ่ที่ประดับประดาอย่างสวยงามกว่า 100 ลำ

เทศกาลเต้นร่าอะวะ

สถานที่: จังหวัดโทกูชิมะ ภูมิภาคชิโกกุ

วันที่จัดงาน: วันที่ 12 - 15 สิงหาคม ของทุกปี

เทศกาลเต้นร่าอะวะซึ่งมีประวัติศาสตร์กว่า 400 ปี เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ระหว่างวันที่ 12 - 15 สิงหาคม ตลอดทั้ง 4 วัน ในเมืองโทกูชิมะ จะมีขบวนพาเหรดเต้นร่าอะวะ พร้อมวงเครื่องดนตรีญี่ปุ่น บรรเลงเพลงอย่างครึกครื้นสนุกสนาน

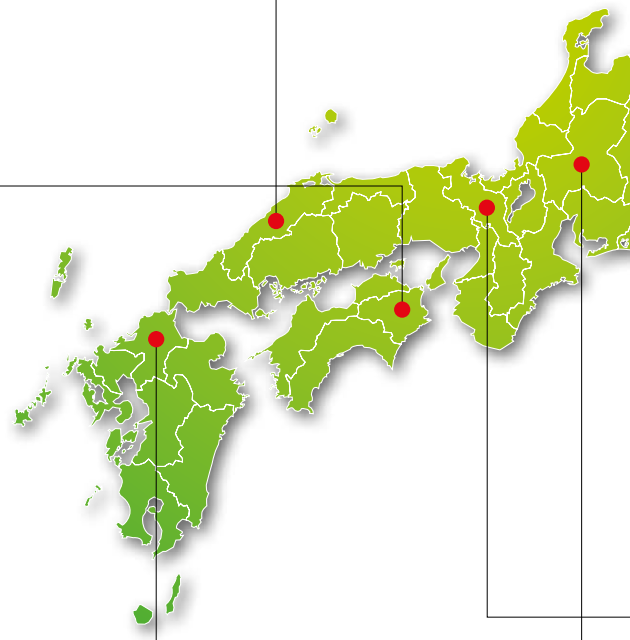

เทศกาลอะคะตะคิออนยามะกะชะ

สถานที่: จังหวัดฟูกูโอกะ ภูมิภาคคิวชู

วันที่จัดงาน: วันที่ 1 - 15 กรกฎาคม ของทุกปี

เทศกาลจัดขึ้นที่ศาลเจ้าคุชิโนะ ในเขตอะคะตะ ศูนย์กลางของจังหวัดฟูกูโอกะ ในวันสุดท้ายของเทศกาล บรรดาชายหนุ่มใส่ชุด “ฮับปี (เสื้อคลุมใส่ในเทศกาล)” ช่วยกันแห่คานฮามไปตามท้องถนนสร้างบรรยากาศที่คึกครื้น ตลอดเส้นทางผู้คนต่างส่งเสียงเชียร์พร้อมกับสาดน้ำ ตลอดเทศกาลในแต่ละพื้นที่ภายในเมือง คานฮามจะประดับด้วย “คะสะริยะมะกะชะ” ที่มีขนาดสูงประมาณ 12-13 เมตร เป็นรูปตัวหุ่นจากนิทานของเด็กหรือนักบวชในตำนาน เป็นต้น

JAPAN

เทศกาลหิมะซัปโปโร

สถานที่: เมืองซัปโปโร ฮอกไกโด

วันที่จัดงาน : วันที่ 6-12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560 (ที่โอโดริ และซุซุกิโนะ)
วันที่ 1-12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 (ที่ชิโตะเน)

เทศกาลหิมะซัปโปโร แสดงผลงานการปั้นและแกะสลักหิมะ เช่น สถานที่ที่สวยงามต่างๆทั่วโลก ซึ่งผลงานแต่ละชิ้นต่างมีความปราณีตและสวยงามคล้ายกับของจริง ในทุกปีได้สร้างความประทับใจให้กับผู้มาเยี่ยมชม และยังเป็นที่ถ่ายทำภาพยนตร์ไทยเรื่อง “แฟนเดย์แฟนกันแค่วันเดียว” ที่ออกฉายเมื่อปีที่แล้ว

เทศกาลคันตะ

สถานที่: กรุงโตเกียว ภูมิภาคคันโต

วันที่จัดงาน : วันที่ 11-17 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

เทศกาลคันตะ ถือเป็น 1 ใน 3 เทศกาลยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศญี่ปุ่น ในตลอดการจัดงานทั้ง 6 วัน มีผู้เข้าร่วมจำนวนมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ใน 2 วันที่มีการแห่ศาลเจ้าขนาดเล็ก “มิโคชิ” นับร้อยหลังไปยังศาลเจ้าเพื่อสักการบูชา สามารถมองเห็นพลังงานอันเต็มเปี่ยมของผู้แบกศาลเจ้า “มิโคชิ”

เทศกาลอาโอโมริเนบูตะ

สถานที่: จังหวัดอาโอโมริ ภูมิภาคโทโฮกุ

วันที่จัดงาน: วันที่ 2-7 สิงหาคม ทุกปี

ขบวนรถแห่หุ่นขนาดใหญ่ที่ทำจากกระดาษญี่ปุ่น “เนบูตะ” ซึ่งมีน้ำหนักประมาณ 4 ตัน แห่ไปรอบเมืองร่วมกับขบวนนักเต้น “อะเนะโตะ” ตลอด 6 วันมีผู้เข้าร่วมกว่า 2 แสนคน

เทศกาลอะโออิ

สถานที่: จังหวัดเกียวโต ภูมิภาคคิงกิ

วันที่จัดงาน: วันที่ 15 พฤษภาคม ของทุกปี

เทศกาลที่สืบทอดต่อกันมามากกว่าหนึ่งพันปีของศาลเจ้าคะมิกะโมะ และศาลเจ้าชิโมะกะโมะ ในวันที่ 15 พฤษภาคม มีขบวนแห่ที่ประกอบไปด้วยคนกว่า 500 คน ใส่ชุดเหมือนในสมัยเอโดะ (ค.ศ. 794 - 1185) ม้า และ วัวเทียมเกวียน แห่ศาลเจ้า “มิโคชิ” จากพระราชวังเก่าไปยังศาลเจ้าคะมิกะโมะ และศาลเจ้าชิโมะกะโมะ

เทศกาลทาคะยะมะ ในฤดูใบไม้ผลิ

สถานที่: จังหวัดกิฟุ ภูมิภาคจูบุ

วันที่จัดงาน: วันที่ 14 -15 เมษายน ของทุกปี

ในเทศกาลมีการแห่ขบวนรถโบราณ ซึ่งเรียกว่า “ยะไต” หลายสิบคัน และขบวนแห่ศาลเจ้าขนาดเล็ก “มิโคชิ” ไปรอบๆใจกลางเมือง รถโบราณประดับตกแต่งด้วยแผ่นโลหะและรูปปั้นแกะสลักที่สวยงามด้วยฝีมือของช่างอันปราณีต

ภูมิภาคคันไซกับภูมิภาคคันโต

ถึงแม้ว่า ภูมิภาคต่างๆในประเทศญี่ปุ่นจะอยู่ในประเทศเดียวกัน แต่ภูมิภาคต่างๆจากเหนือจรดใต้ ต่างมีวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภูมิภาคคันโต (ประกอบไปด้วย กรุงโตเกียว จังหวัดชิบะ จังหวัดไซตามะ จังหวัดคานางะวะ จังหวัดกุมมะ จังหวัดอิบารากิ และจังหวัดโทจิกิ) กับ ภูมิภาคคันไซ (ประกอบไปด้วย จังหวัดโอซากา จังหวัดเกียวโต จังหวัดนารา จังหวัดเฮียวโกะ จังหวัดวากายามะ และจังหวัดชิกะ) ซึ่งมีความแตกต่างอย่างชัดเจนนับตั้งแต่การรับประทานอาหาร การดำเนินชีวิตประจำวันไปจนถึงขนบธรรมเนียม เป็นต้น ในครั้งนี้จะขอแนะนำวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างสองภูมิภาค

“ภาษากลาง” กับ “ภาษาท้องถิ่นคันไซ”

โดยปกติ ผู้คนในกรุงโตเกียวและภูมิภาคคันโต ใช้ภาษากลางในการพูดคุย ซึ่งเป็นภาษามาตรฐานเช่นเดียวกับภูมิภาคอื่นๆทั่วประเทศ ประเทศญี่ปุ่นมี

ภาษาท้องถิ่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์จำนวนมากมาย “ภาษาท้องถิ่นคันไซ (คันไซเบน)” ซึ่งใช้กันภายในภูมิภาคคันไซเท่านั้น ถือเป็นหนึ่งในภาษาท้องถิ่นซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์

ถึงแม้ว่าภาษาท้องถิ่นคันไซ ซึ่งมีเอกลักษณ์แตกต่างไปจากภาษากลางของญี่ปุ่น แต่กลับมีบางคำที่มีการออกเสียงและความหมายคล้ายคลึงกับภาษา

ไทย เช่น chaimakka – ไข่มัยคะ, mihen – มิ(ไม่)เห็น, akanna – อาการหนัก เป็นต้น

วิธีการขึ้นบันไดเลื่อน

ในการใช้บันไดเลื่อน มักจะเว้นว่างฝั่งหนึ่งไว้เพื่อสำหรับผู้ที่กำลังรีบเดินทาง ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวันที่สามารถเห็นได้ทั่วไปในประเทศญี่ปุ่น มารยาทการขึ้นบันไดเลื่อนของคนในภูมิภาคคันไซจะ “ยืนชิดฝั่งขวาและ เว้นฝั่งซ้ายไว้สำหรับให้ผู้รีบเดินทาง” ซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน และเกาหลีใต้ เป็นต้น

ในขณะที่ ภูมิภาคคันโตและภูมิภาคอื่นๆทั่วประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่มักจะ “ยืนชิดอยู่ฝั่งซ้ายและเว้นฝั่งขวาไว้สำหรับผู้รีบเดินทาง” ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับประเทศออสเตรเลีย สิงคโปร์ และนิวซีแลนด์ เป็นต้น

แต่เมื่อไม่นานมานี้ มีการประกาศ “ห้ามเดินบนบันไดเลื่อน” ในบริเวณต่างๆทั่วทั้งชานชาลาภายในสถานีรถไฟ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่เสี่ยงต่อการล้มจากการสัมผัสร่างกายหรือสัมภาระคนข้างๆในขณะที่เดิน

ภูมิภาคคันโต (ยืนชิดซ้าย)

ภูมิภาคคันไซ (ยืนชิดขวา)

“นิจิริซูชิ” กับ “โอซากาซูชิ”

นิจิริซูชิ

ซูชิ เป็นหนึ่งในอาหารญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากทั่วโลก ในปัจจุบัน หากกล่าวถึงซูชิไม่ว่าจะในหรือนอกประเทศญี่ปุ่น จะนึกถึงภาพพ่อครัวซูชิ ที่กำลังประกบข้าวซึ่งผสมผสานด้วยเกลือและน้ำส้มสายชูเล็กน้อย กับหน้าซูชิ จนกลายมาเป็น “นิจิริซูชิ” มีต้นกำเนิดในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 ในช่วงเวลานั้น ถูกเรียกว่า Edo Gourmets ยุคสมัยที่ก่อเกิดวัฒนธรรมการบริโภคอาหารหลากหลายประเภท โดยเฉพาะ “นิจิริซูชิ” ได้กลายเป็นอาหารประจำกรุงโตเกียว

©JNTO

“โอะโคะโนะมียะกิ” กับ “มนจะยะกิ”

โอะโคะโนะมียะกิ

“โคะนะเมน” หรือ อาหารจำพวกแกง ใช้เรียกอาหารที่มีส่วนผสมหลักทำจากแกง เช่น แป้งสาลี เป็นต้น กล่าวได้ว่า เป็นเมนูอาหารที่ขาดไม่ได้ในวัฒนธรรมอาหารของโอซากา โดยมี “โอะโคะโนะมียะกิ” เป็นตัวแทนของอาหารประเภทนี้

โอะโคะโนะมียะกิ อาหารพื้นบ้านของประเทศญี่ปุ่น ทำจากแป้งสาลีผสมน้ำใส่กะหล่ำปลี เนื้อสัตว์หรืออาหารทะเลที่ขบคลุกเคล้า และวางลงบนกระทะร้อนจนสุก ประดับด้วยซอส มายองเนส และสาหร่าย

©JNTO

โอซากาซูชิ

นิจิริซูชิถูกพัฒนาขึ้นในเอโดะ (โตเกียว) ในขณะเดียวกัน “โอซากาซูชิ” เช่น อะโอะซูชิ (ซูชิที่อัดลงในกล่อง) ได้ถูกพัฒนาขึ้นในจังหวัดโอซากา ในอดีต โอชิซูชิ หรือ ซูชิที่ถูกกดลงในแม่พิมพ์ เป็นอาหารที่ทำกันอย่างแพร่หลายในครัวเรือน ถูกพัฒนาให้มีลักษณะสวยงามน่ารับประทาน โดยใช้วัตถุดิบระดับสูง กับข้าวซูชิ ได้กลายเป็น หนึ่งในอาหารประจำจังหวัดโอซากา “โอซากาซูชิ” ไม่สามารถรับประทานได้ตามร้านเหมือนกับนิจิริซูชิ ส่วนมากจะอยู่ในกล่องอาหาร (เบนโตะ) ที่ขายตามโรงละคร หรือไปปิกนิก เป็นต้น

แน่นอนว่าซูชิทั้งสองประเภทยังมีรสชาติที่แตกต่างกัน เราสามารถเพลิดเพลินกับรสชาติของปลาสดๆของนิจิริซูชิเพียงจิ้มกับโชยุ (ซีอิ๊วญี่ปุ่น) ในขณะที่อะโอะซูชิ มีข้าวซูชิและส่วนประกอบที่ปรุงรสแล้ว โดยส่วนผสมได้สร้างรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์โดยไม่ต้องจิ้มซอส

©Sasoriza(<https://flic.kr/p/4AkhJJ>)

มนจะยะกิ

มีลักษณะคล้ายกับโอะโคะโนะมียะกิ ใช้แป้งสาลีละลายในน้ำปริมาณมาก กะหล่ำปลีและเครื่อง พร้อมใส่ซอสปรุงรสคลุกเคล้าให้เข้ากัน จากนั้น ปรุงให้สุกด้วยการวางลงบนกระทะร้อน โดยผัดเฉพาะเครื่องก่อน จากนั้น ทำเป็นวงกลมโดยเว้นตรงกลางไว้เหมือนโดนัท แล้วจึงใส่ส่วนผสมแบ่งลงไป จนแป้งเริ่มเคียวแล้วจึงคลุกเคล้าส่วนผสมแบ่งกับเครื่องเข้าด้วยกัน รอนจนมีลักษณะเป็นแผ่นแล้วจึงรับประทาน

ในอดีต “มนจะยะกิ” ทำในร้านขายขนมแบบโบราณหรือแผงลอยในกรุงโตเกียว ในปัจจุบันร้านขายขนมแบบโบราณมีจำนวนลดน้อยลง แต่ร้านขายมนจะยะกิโดยเฉพาะมีจำนวนมากขึ้น เป็นอาหารขึ้นชื่อของย่านทซึชิมะ ในกรุงโตเกียว

©t-mizo(<https://flic.kr/p/dHnNCi>)

แนะนำ จังหวัดคาโงชิมะ

จังหวัดคาโงชิมะ: อุดมไปด้วยมนตร์เสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น เกาะยูชิมะ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ มีวัตถุดิบอาหารที่หลากหลาย เช่น วัวคาโงชิมะ และหมูดำคาโงชิมะ เป็นต้น

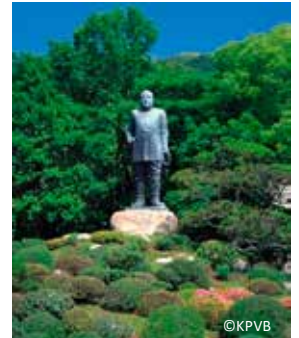
ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดคาโงชิมะกับประเทศไทย มีการจัดตั้งสมาคมคาโงชิมะกรุงเทพฯ ขึ้นในประเทศไทย นอกจากนี้ หลังจาก พ.ศ. 2557 เป็นต้นมา มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยผ่านกีฬารักบี้ โดยมีการแข่งขันระหว่างสมาคมรักบี้จังหวัดคาโงชิมะกับสโมสรบาบาเรียนของประเทศไทย

อาหาร

จังหวัดคาโงชิมะมีวัตถุดิบอาหารที่อุดมสมบูรณ์และหลากหลาย มีปริมาณการเก็บเกี่ยวมันเทศ และจำนวนการเพาะเลี้ยงวัวชนดำ หมู และปลาบูริมากที่สุดในประเทศญี่ปุ่น

ในปี ค.ศ. 2018 จะครบรอบ 150 ปี การปฏิรูปเมจิ ซึ่งเป็นรากฐานของประเทศญี่ปุ่นในยุคสมัยใหม่ มีมหาบุรุษมากมายของจังหวัดคาโงชิมะ เช่น ทาคะโมริ โซโกะ ได้อุทิศตนเพื่อการปฏิรูปเมจิ ซึ่งท่านยังสามารถสัมผัสได้ถึงลมหายใจของการปฏิรูปได้จากสถานที่ต่างๆ ภายในจังหวัด

ประวัติศาสตร์

จังหวัดคาโงชิมะ มีมรดกทางอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ซึ่งเป็นรากฐานของการเปลี่ยนเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ของประเทศญี่ปุ่น และยังคงเหลือเค้าโครงของมรดกในการปฏิรูปอุตสาหกรรมในยุคสมัยเมจิของประเทศญี่ปุ่น เช่น พิพิธภัณฑ์คิวชูเซคัง เต่าเผือกทะเลระยะยะมะ และประตูละบายน้ำเซกิโยะชิ เป็นต้น

น้ำพุร้อน (ออนเซน)

จากตัวเมืองคาโงชิมะ จังหวัดคาโงชิมะออกไปประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นบริเวณที่มีภูเขาไฟมีพลังอยู่บนท้องทะเลเป็นจำนวนมาก เช่น ภูเขาไฟซากุระจิมะ ทำให้มีแหล่งน้ำพุร้อนมากถึงประมาณ 2,800 แห่ง ซึ่งถือเป็นจังหวัดที่มีแหล่งน้ำพุร้อนมากที่สุดในประเทศญี่ปุ่น

รายละเอียดเพิ่มเติม

เว็บไซต์ <http://www.kagoshima-kankou.com>
(มีรูปแบบภาษาญี่ปุ่น อังกฤษ เกาหลี และ จีน)
(ท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ต้องที่คาโงชิมะ)

การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมในกรุงเทพฯ

ประเทศญี่ปุ่นได้ให้ความร่วมมือทางด้านการเงินและวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา ในรูปแบบของความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA : Official Development Assistance) ตั้งแต่ปีพ.ศ.2497 โดยมีองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ไจก้า) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือในระดับทวิภาคีอย่างบูรณาการ (ไม่รวมการสนับสนุนทางการเงินแก่องค์กรระหว่างประเทศในระดับพหุภาคี) ไจก้าเป็นองค์กรความร่วมมือระดับทวิภาคีที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีสำนักงานผู้แทนในกว่า 100 ประเทศทั่วโลก และมีเครือข่ายเชื่อมโยงการทำงานมากกว่า 150 ประเทศ

สนามบินในกรุงเทพมหานคร (สนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมือง)

ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพแห่งที่สอง หรือสนามบินสุวรรณภูมิ ตั้งอยู่ที่ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ห่างจากตัวเมืองกรุงเทพฯทางทิศตะวันออกประมาณ 30 กม. เริ่มเปิดบริการเมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ.2549 โดยได้รับความร่วมมือจากไจก้าแบบเงินกู้ระหว่างปีพ.ศ. 2539-2547 วงเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ 164,000 ล้านบาท ในการก่อสร้างอาคารเทียบเครื่องบิน ทางวิ่งด้านตะวันออก 1 เส้น (ความยาว 4,000 เมตร กว้าง 60 เมตร) อาคารผู้โดยสาร (สามารถรองรับผู้โดยสารประมาณ 45 ล้านคนต่อปี) เป็นต้นก่อนเปิดให้บริการทางการบิน ไจก้าได้ให้ความร่วมมือทางวิชาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมสิ่งแวดล้อมและดูแลระบบสาธารณูปโภคในสนามบินสุวรรณภูมิ ในปี พ.ศ.2547 ไจก้าจัดส่งผู้เชี่ยวชาญระยะยาว 1 คน และระยะสั้น 34 คนจากญี่ปุ่น (แบ่งเป็นด้านบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เช่นเสียงเครื่องบิน การแพร่กระจายของก๊าซ น้ำเสียจากสนามบิน จำนวน18 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการดูแลระบบสาธารณูปโภค

จำนวน 16 คน) ผู้เชี่ยวชาญญี่ปุ่นให้คำแนะนำในการก่อสร้าง และการบริหารจัดการของสนามบิน อีกทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และดูแลระบบสาธารณูปโภค ปัจจุบันนี้ สนามบินสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางการบิน ที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ มีผู้ใช้บริการ 47.9 ล้านคนต่อปี (ข้อมูล ณ สิ้นปี พ.ศ.2554)

ก่อนที่สนามบินสุวรรณภูมิจะเปิดให้บริการ สนามบินดอนเมืองซึ่งเดิมเคยเป็นช่องทางสู่น่านฟ้ากรุงเทพฯ ก็ได้รับความร่วมมือแบบเงินกู้จากไจก้าเช่นกัน ในวงเงินทั้งสิ้น 35,500 ล้านบาท ในช่วงปีพ.ศ.2522-2525 เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ของสนามบิน เช่น ขยายทางวิ่ง 1 เส้น ขยายหลุมจอดเครื่องบิน 9 หลุมจอด ขยายลานจอดเครื่องบิน จาก 23 เป็น 47 หลุมจอด ขยายและสร้างอาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศหลังใหม่ สร้างอาคารขนส่งสินค้าหลังใหม่ (อาคารที่ 2) และจัดเตรียมสาธารณูปโภคและระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข่าวสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น

News from Embassy of Japan

พลเรือเอก วิรัช วิจารณ์ ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ประกาศมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่ชาวต่างประเทศประจำฤดูใบไม้ร่วง พ.ศ. 2559 สำหรับประเทศไทย จากความสำเร็จของพลเรือเอกวิรัช วิจารณ์ จึงทำให้ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในครั้งนี้ด้วย

พลเรือเอกวิรัช วิจารณ์ ได้เดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศญี่ปุ่น โดยสำเร็จหลักสูตร 1st Service School of Self Defense Maritime Basic Naval Operation Course จากนั้นได้เดินทางกลับมารับตำแหน่งที่สำคัญอีกหลายตำแหน่งในกองทัพเรือ ในปี พ.ศ. 2554 ได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่นในพระบรมราชูปถัมภ์ (OJSAT) ตลอดระยะเวลา ได้พยายามกระชับความสัมพันธ์ของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่การแลกเปลี่ยนด้วยการศึกษา ทำให้มีจำนวนนักเรียนที่ไปศึกษาต่อ ณ ประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนมากขึ้น

นอกจากนี้ เมื่อประเทศญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ทางฝั่งตะวันออก ได้ทุ่มเทกำลังในการช่วยฟื้นฟูประเทศญี่ปุ่น เช่น ด้รวบรวมน

และมอบเงินช่วยเหลือเหตุการณ์ในครั้งนั้น ด้วยความสำเร็จดังกล่าว มาแล้วในข้างต้น รัฐบาลญี่ปุ่นจึงมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ "The Order of the Rising Sun, Gold and Silver Star"

(พลเรือเอก วิรัช วิจารณ์ คนที่ 3 จากซ้ายมือ)

JENESYS2016

สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นได้ทำการคัดเลือก นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย 12 คน และ บุคคลทั่วไป 11 คน ผู้ศึกษาและทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน เพื่อการเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนระหว่างประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก 2016 (Japan-East Asia Network of Exchange for Students and Youths ; JENESYS2016) ซึ่งเป็นโครงการที่จัดโดยกระทรวงต่างประเทศญี่ปุ่น เพื่อเชิญเยาวชนจากกลุ่มประเทศอาเซียน , ดิมอร์-เลสเต และอินเดีย กว่า 2,3000 คน ไปเข้าร่วมกิจกรรม ณ ประเทศญี่ปุ่น โดยผู้ได้รับคัดเลือกทั้ง 23 คน ได้เข้าร่วม JENESYS2016 ในหัวข้อ Economic 6 Batch (Theme: Small and Medium Enterprises with sub-theme: ASEAN Economic Community) ได้เดินทางไปประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 28 มกราคม ถึง 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา พร้อมกับประเทศอื่นๆ

โดยมีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มนักศึกษาเดินทางไปยังจังหวัดโอจิ โอซากา และเกียวโต ได้เข้าร่วมกิจกรรม เช่น การเข้าฟังเลคเชอร์จากหอการค้าและอุตสาหกรรมโอซากา, การเยี่ยมชม MOBIO: Monodzukuri Business Information Center Osaka, สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และการพบกับโฮสต์แฟมิลี่ ฯลฯ ในขณะที่กลุ่มบุคคลทั่วไป เดินทางไปยังจังหวัดคุมาโมโตะ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนอันเกี่ยวกับการค้า การลงทุน เช่น การเข้าร่วมงาน Kumamoto Business Fair ซึ่งจัดขึ้นโดยจังหวัดคุมาโมโตะ, การเยี่ยมชมบริษัทฮอนด้า และ โรงงานผลิตรถไฟ JR คุมาโมโตะ ฯลฯ ซึ่ง

ผู้ร่วมโครงการต่างก็ได้รับทั้งความรู้และความสนุกสนานจากการร่วมโครงการ และจะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการมาเผยแพร่ อันจะเป็นการส่งเสริมด้านการค้า การลงทุน และวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศต่อไป

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2560

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้จัดงาน “เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น” ขึ้นที่ประเทศไทยในทุกๆปี มาอย่างต่อเนื่องยาวนานกว่า 40 ปี ในปีนี้ เป็นโอกาสพิเศษ ครบรอบ 130 ปีความสัมพันธ์การทูตไทย-ญี่ปุ่น จึงได้จัดงานเทศกาลในครั้งนี้ขึ้นเป็นพิเศษ พร้อมคัดสรรภาพยนตร์ญี่ปุ่นล่าสุดที่เยี่ยมด้วยคุณภาพจำนวนทั้งหมด 14 เรื่อง โดยจัดขึ้นระหว่างวันที่ 4 กุมภาพันธ์ – 19 มีนาคม ที่ผ่านมา ในกรุงเทพฯ จังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา และในจังหวัดภูเก็ต เป็นครั้งแรกในปี

ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ได้มีการจัดพิธีเปิดงานเทศกาล

ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2560 ขึ้น ณ โรงภาพยนตร์ เอส เอฟ เวิลด์ ซีเนม่า เซ็นทรัลเวิลด์ โดย วัฒนธรรมนายชิโร ซะโตะชิมะ เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย เข้าร่วมและกล่าวในพิธีเปิด นอกจากนี้ ยังมีนักแสดงและผู้กำกับภาพยนตร์ชาวไทยและชาวญี่ปุ่น เข้าร่วมการเสวนาพิเศษเกี่ยวกับภาพยนตร์ญี่ปุ่น ผลงานภาพยนตร์อนิเมชันเรื่อง “In This Corner of the World” ซึ่งได้รับรางวัลต่างๆมากมาย เช่น JAPAN ACADEMY FILM PRIZE ครั้งที่ 40 โดยผู้กำกับชินาโอะ คาตะบุจิ ได้รับเลือกให้ฉายเป็นภาพยนตร์เปิดงานในครั้งนี้ และเป็นครั้งแรกที่ฉายในประเทศไทย

JAPAN EXPO THAILAND 2017

ในระหว่างวันที่ 10 – 12 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ตลอดทั้ง 3 วันได้มีการจัดงาน “JAPAN EXPO THAILAND 2017” มหกรรมแนะนำวัฒนธรรมญี่ปุ่นของประเทศไทยขึ้น ณ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ พลาซ่า เพื่อฉลองในโอกาสครบรอบ 130 ปี ความสัมพันธ์การทูตไทย-ญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและรู้สึกอันดีต่อประเทศญี่ปุ่นในกลุ่มชาวไทย โดยผ่านการแนะนำวัฒนธรรมป๊อปและวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศญี่ปุ่น

ในงานมหกรรมครั้งนี้ มีการแสดงฟรีคอนเสิร์ตของเหล่าศิลปินชื่อดังหลากหลายคนจากประเทศญี่ปุ่น เช่น บีโกะ ทาโร่ เป็นต้น นอกจากนี้ไม่เพียงแต่ศิลปินและนักแสดงเท่านั้น ยังมีการจัดบูธเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นในทุกด้าน เช่น อาหาร มังงะ อนิเมชัน เกมส์ การประกวดแต่งกายคอสเพลย์ รวมไปถึงกีฬาและสุขภาพ เป็นต้น ตลอดทั้งสามวันมีชาวไทยที่ชื่นชอบประเทศญี่ปุ่นเดินทางมาร่วมงานกว่า 4 แสนคน

สุภาชิตไทย-ญี่ปุ่น

สุภาชิต คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่สืบทอดต่อกันมา ให้ความรู้จากข้อสังเกตการณ์ และประสบการณ์ ที่สั่งสมเป็นระยะเวลานาน ให้สามารถเข้าใจได้ด้วยระยะเวลาสั้น มีสัมผัสที่คล้องจอง ในอีกด้านหนึ่งก็สะท้อนความเป็นจริงได้อย่างเรียบง่าย แต่ละประเทศทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น ต่างมีคำสุภาชิตต่างๆมากมาย ตลอดทั้งปีนี้จะขอแนะนำสุภาชิตเพื่อให้เข้าใจมุมมองทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

ฝุ่นพองเมื่อทับถมกันก็กลายเป็นภูเขาได้

(塵も積もれば山となる อ่านว่า “จิรินะกะชิโมะระะยะยามะโทะนะรุ”)

สิ่งของเล็กๆน้อยๆอย่างเช่นฝุ่นผง เมื่อทับถมกันมากๆเข้าก็กลายเป็นสิ่งของที่ยิ่งใหญ่อย่างเช่นภูเขาได้ หมายถึง เราจะปล่อยปะละเลยกับสิ่งที่ดีคิดว่าเป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆไปไม่ได้ เพราะสิ่งเล็กๆน้อยๆจะนำมาซึ่งความสำเร็จ ยกตัวอย่างเช่น หากเราต้องการจะเรียนภาษาญี่ปุ่นให้เก่งและสอบให้ผ่าน เราก็ต้องเริ่มจากจดจำคำศัพท์วันละเล็กน้อย หัดเขียนตัวอักษรคันจิ ใช้ความพยายามในการเรียน ทุกๆวัน ก็จะสามารถสอบผ่านและเก่งภาษาญี่ปุ่นขึ้น

ในกรณีเดียวกันนี้ สุภาชิตไทยที่คล้ายคลึงกับสุภาชิตนี้ คือ “ฝนทั่งให้เป็นเข็ม” ต้องใช้ความพยายามค่อยๆทำทีละเล็กทีละน้อยจนประสบความสำเร็จ สุภาชิตของทั้งสองประเทศ ได้สะท้อนให้เห็นถึง ความพยายามและการทุ่มเทเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ แต่ในภาษาญี่ปุ่นพยายามจากสิ่งเล็กไปสู่สิ่งใหญ่ ในขณะที่ประเทศไทยพยายามในสิ่งใหญ่ไปสู่สิ่งเล็ก

สำนักข่าวสารญี่ปุ่น

สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย

177 ถนนวิภาวดี แขวงจตุรัส เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
TEL: 0-2696-3004, 0-2207-8504 FAX: 0-2207-8512
<http://www.th.emb-japan.go.jp/th/>